

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 9C/83/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4313205960
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gertrúda Rennerová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4313205960.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice v konaní pred sudkyňou JUDr. Gertrúdou Rennerovou, v právnej veci žalobcu : EOS KSI Česká republika s. r. o . Novodvorská 994 Praha, IČO : 25 117 483, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR s. r. o. Advokátska kancelária so sídlom Pajštúnska 5 Bratislava, proti žalovanému : W. O. L.. XX.XX.XXXX, J. P. B., o zaplatenie 234. 751, 97 CZK, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 234.751,97 CZK s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 202.545,05 CZK od 2.12.2009 do 31.12.2009, 8 % ročne zo sumy 202.545,05 CZK od 1.1.2010 do 30.6.2010 a 7,75 % ročne zo sumy 202.545,05 CZK od 1.7.2010 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti.

Žalobcovi sa p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu v žalobe podanej 04.04.2013 žiadal, aby súd platobným rozkazom zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 234. 751, 97 CZK s prísl., ktorá suma vo výške 202. 545, 05 CZK predstavuje neuhradenú istinu úveru s pripočítaním úroku, splatný úrok 31. 961, 92 CZK a poplatky 245 CZK. Uviedol, že so žalovaným uzavrel právny predchodca Česká sporiteľňa a. s. dňa 18.06.2008 zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX, na základe ktorej bol poskytnutý úver vo výške 200. 000 CZK, pri dohodnutej úrokovej sadzbe 13, 06 % ročne. Žalovaný sa zaviazal splácať úver v mesačných splátkach vo výške 3. 650 CZK. V splátke boli zahrnuté splátky istiny, splátky dohodnutého úroku za poskytnutie úveru a poplatky za vedenie úveru. Pri dodržaní zmluvných podmienok mala byť posledná splátka uhradená 05.06.2015.

2. Platobný rozkaz Okresného súdu Levice z 09.09.2013 č. k. 14Ro/178/2013 - 55 nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto ho súd zrušil uznesením 12.02.2014 č. k. 14Ro/178/2013 - 67. Rozsudok Okresného súdu Levice z 19.11.2014 č. k. 9C/83/2014 - 98 bol zrušený uznesením Krajského súdu Nitra 26.11.2015 č. k. 7Co/184/2015 - 144 a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Vo veci súd rozhodol v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie vykázané podľa § 106 ods. 3 CSP.

3. Súd doplnil dokazovanie a zistil tento skutkový stav :

4. Právny predchodca žalobcu Česká spořitelna a. s. a žalovaný uzavreli dňa 18.06.2008 zmluvu o úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka (čl. 23), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 200. 000 CZK. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 84 mesačných splátkach po 3. 536 CZK, prvá splátka splatná 07.07.2008, posledná 05.06.2015. Ročná úroková sadzba činí 13, 06 %, ročná percentuálna sadzba nákladov 14, 39 %. Všeobecné obchodné podmienky sú súčasťou zmluvy o

úvere (bod 20 zmluvy). Medzi Českou spořitelnou a. s. a žalobcom došlo dňa 24.11.2009 k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávok na žalobcu, podľa prílohy č. 1 bola na žalobcu postúpená aj predmetná pohľadávka. V zmysle bodu 29. Všeobecných obchodných podmienok Českej spořitelne a. s. (čl. 26) právne vzťahy medzi klientom a bankou na základe týchto VOP sa riadia právnym poriadkom Českej republiky. Žalovaný na úvere uhradil 18. 250 CZK. Listom z 11.02.2009 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného na splatenie dlhu, v opačnom prípade po márnom uplynutí lehoty na plnenie sa stane splatným celý zostatok nesplateného úveru.

5. V predmetnej právnej veci ide o spor s tzv. cudzím prvkom, keď na strane žalobcu vystupuje právnická osoba so sídlom v inom štáte ako je Slovenská republika, a preto bolo potrebné posúdiť právomoc tunajšieho súdu vo veci konať a rozhodnúť, ako aj otázku rozhodného práva podľa ktorého je potrebné uplatnený nárok žalobcu posúdiť. Čo sa týka otázky právomoci tunajšieho súdu v zmysle článku 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach /Brusel I/ osoby s bydliskom na území členského štátu Európskej únie sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu. Žalovaný má bydlisko na území Slovenskej republiky a preto je na konanie a rozhodnutie v predmetnej právnej veci daná právomoc tunajšieho súdu ako súdu Slovenskej republiky. Pokiaľ ide o otázku rozhodného práva, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok žalobcu, vychádzal súd pri riešení tejto otázka z ustanovení Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 /Rím II/. Hoci zmluva o úvere, ktorú žalovaný uzatvoril je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, pretože ide o zmluvu uzavretú fyzickou osobou na účel, ktorý sa môže považovať za patriaci do oblasti mimo jej predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "spotrebiteľ"), s inou osobou, ktorá koná v rámci svojho predmetu činnosti alebo výkonu povolania (ďalej len "podnikateľ"), nemožno pre daný prípad aplikovať ustanovenia čl. 6 daného nariadenia upravujúceho rozhodné právo pre spotrebiteľské zmluvy, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že podnikateľ, s ktorým žalovaný ako spotrebiteľ zmluvu uzatvoril /Česká spořitelna, a.s./ vykonáva svoju obchodnú alebo podnikateľskú činnosť v krajine obvyklého pobytu spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takú činnosť na túto krajinu alebo niekoľko krajín vrátane tejto krajiny. Z uvedeného dôvodu a s prihliadnutím na to, že zmluva o úvere, ktorú žalovaný uzatvoril obsahuje voľbu rozhodného práva, súd potom aplikoval ustanovenia čl. 4 bod 2. daného nariadenia, podľa ktorého zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu zmluvnej strany, ktorá má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu. Pre zmluvu o úvere je charakteristickým plnením poskytnutie úveru, ktorý tu poskytla žalovanému banka so sídlom v Českej republike, kde aj vyvíja svoju podnikateľskú činnosť. Rozhodným právom, podľa ktorého je potrebné posúdiť uplatnený nárok žalobcu je preto právny poriadok Českej republiky a konkrétne potom ustanovenia zákona č. 321/2001 Sb. o niektorých podmínkach sjednávania spotrebiteľského úveru a ustanovenia Obchodního zákoníka č. 513/1991 Sb.

6. Podľa § 497 českého Obchodního zákoníka smlouvou o úveru se zavazuje věřitel, že na požádání dlužníka poskytne v jeho prospěch peněžní prostředky do určité částky, a dlužník se zavazuje poskytnuté peněžní prostředky vrátit a za plátit úroky.

7. Podľa § 502 ods. 1 českého Obchodního zákoníka od doby poskytnutí peněžních prostředků je dlužník povinen platit z nich úroky ve sjednané výši, jinak v nejvyšší přípustné výši stanovené zákonem nebo na základě zákona. Nejsou-li takto úroky stanoveny, je dlužník povinen platit obvyklé úroky požadované za úvěry, které poskytují banky v místě sídla dlužníka v době uzavření smlouvy. Jestliže strany sjednají úroky vyšší než přípustné podle zákona nebo na základě zákona, je dlužník povinen platit úroky ve výši nejvýše přípustné.

8. V zmysle § 503 ods. 1 a 2 českého Obchodního zákoníka závazek platit úroky je splatný spolu se závazkem vrátit použité peněžní prostředky. Mají-li být poskytnuté peněžní prostředky vráceny ve splátkách, jsou v den splatnosti každé splátky splatny i úroky z této splátky.

9. Podľa § 504 českého Obchodního zákoníka dlužník je povinen vrátit poskytnuté peněžní prostředky ve sjednané lhůtě, jinak do jednoho měsíce ode dne, kdy byl o jejich vrácení věřitelem požádán.

10. Podľa § 365 českého Obchodního zákoníka dlužník je v prodlení, jestliže nesplní řádně a včas svůj závazek, a to až do doby poskytnutí řádného plnění nebo do doby, kdy závazek zanikne jiným způsobem. Dlužník však není v prodlení, pokud nemůže plnit svůj závazek v důsledku prodlení věřitele.

11. Podľa § 369 ods. 1 českého Obchodního zákoníka je-li dlužník v prodlení se splněním peněžitého závazku nebo jeho části a není smluvenasazba úroků z prodlení, je dlužník povinen platit z nezaplacené částky úroky z prodlení určené vesmlouvě, jinak určené předpisy práva občanského.

Podľa § 1 nariadenia vlády Českej republiky č. 142/1994 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky, v znení účinnom od 1.7.2010, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výšire po sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předcház kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o sedm procentních bodů.

12. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca so žalovaným zavreli dňa 18.06.2008 v súlade s § 497 Obchodního zákoníka zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver 200. 000,-CZK, ktorý žalovaný aj čerpal. Žalovaný je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy nejednala v rámci svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a právny predchodca žalobcu je banka, ktorá žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, keď že medzi predmety jej podnikania preukázane patrí poskytovanie úverov, úver poskytla .To znamená, že predmetný úver, ktorý bol poskytnutý žalovanému je spotrebiteľským úverom a preto podmienky predmetnej zmluvy o úvere musia byť v súlade s ustanoveniami zákona č. 321/2001 Sb. o některých podmínkách sjednávání spotřebitelského úvěru. Súd preto preskúmal zmluvu o úvere zo dňa 18.06.2008 podľa ustanovení uvedeného zákona a zistil, že predmetná zmluva obsahuje všetky náležitosti stanovené v § 4 uvedeného zákona /roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, stanovení podmínek, za kterých může být roční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr upravena a které nesmí být závislé pouze na vůli věřitele, stanovení maximální výše spotřebitelského úvěru, stanovení výše jednotlivých splátek, jejich počtu a přesného časového rozvržení, stanovení jednotlivých plátek, závazek věřitele informovat spotřebitele v průběhu plnění smlouvy o všech změnách roční procentní sazby nákladů na spotřebitelský úvěr, ustanovení o právu na splacení spotřebitelského úvěru před stanovenou lhůtou, podmínky, za kterých lze předčasně ukončit smluvní vztah/. V tomto zmysle je tak zmluva o úvere, ktorú žalovaný uzatvoril dňa 18.06.2008 platným právnym úkonom. Podľa výsledkov vykonaného dokazovania žalovaný vyčerpal celý úver 200.000,- CZK(čl. 46). Svoj záväzok riadne a včas splácať poskytnutý úver v dojednaných splátkach si podľa písomnej histórie uvedeného úveru (čl. 48) neplnil riadne, teda porušil svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a citovaných ustanovení § 502a nasl. Obchodního zákoníka, keď svojmu veriteľovi nezaplatil dojednané splátky čerpaného úveru, ani jeho úroky a ani cenu za správu a vedenie úverového účtu a náklady a výdaje, ktoré banke v súvislosti so zmluvou o úvere vznikli.

13. Na základe uvedených záverov súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 234. 751, 97 CZK (202. 545, 05 CZK predstavuje neuhradenú istinu úveru s pripočítaním úroku, kapitalizovaný úrok 31. 961, 92 CZK a poplatky 245 CZK), spolu s ročným úrokom z omeškania zo dlžnej sumy. Nesplatená istina úveru sa podľa § 369 ods. 1 Obchodního zákoníka úročí úrokom z omeškania až do zaplataenia, pričom výška úroku z omeškania je stanovená § 1 nariadenia vlády ČR č. 142/1994 Sb.

14. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu patrí náhrada trov konania voči neúspešnému žalovanému. Tieto pozostávajú zo súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. O výške náhrady rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia v 2-och písomných vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre

V odvolaní podľa § 355 ods. 1, 2 CSP sa popri všeobecných náležitostiach podania (127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Podľa 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci

Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ v konaní bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže sa oprávnený domáhať plnenia návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.

V Leviciach dňa 04.11.2016